

NIEPUSZCZANIE (1) *sb n*

G sg niepuszczanią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieudzielenie pozwolenia na odejście, zatrzymanie [kogo]: Dla wmiarkowania Státutu Naiáfnieyżégo niegdy páná Ianá Olbráchtá Królá brátá y przodká nászégo/ około niepułczánia lúnów kmieczy ze wśi [*de filiis colonorum, de villis ... non dimittendis JanStat 1083*] przez dozwołenia Pánów y Dźiedziców *SarnStat 661*.

Synonim: zatrzymanie.

Cf PUSZCZANIE

AK